

Qarabağ gündəliyi

Artilleriyaçı kənd müəllimi həm rütbə, həm medal aldı

Ömr gözləyirdi, xəbər gəldi

Noyabrın 8-də Şuşanın azad olunması xəbəri elan olundu. Buna baxmayaraq müharibə davam edirdi: "Biz ömr gözləyirdik. Ermənistanın kapitulyasiyasından xəbərsiz əməliyyata hazırlaşırıdık. Bizə bu barədə silahdaşlarımız məlumat verdi. Müharibənin bitdiyini dedilər. Böyük qələbəni görməyən dostlarımız, silahdaşlarımız üçün çox təəssüfləndik. O qədər

Hikmət Əhmədov: "Nə geri çəkildik, nə döyüşməkdən çəkindik"

44 günlük Vətən müharibəsinin hər anını, hər təfərrüatını beyninə həkk edən qəhrəmanlardan biri Hikmət Əhmədov müsahibimiz olaraq rubrikamızın qonağıdır. Qəbələ rayonu, Aydınqışlaq kənd tam orta məktəbində çağırışqədr hərbi hazırlıq müəllimidir. Otən həftə - iyunun 20-də 42-ci doğum gününü qeyd etdi. Bu illər, sadəcə yaş üstünə yaş gətirməyib. İllər ərzində əlindəki fəxri fərmanların, sinəsindəki medalların, çiyindəki ulduzların sayı da artıb.

"Qisas almaq istəyirdim"

Hikmət Əhmədov 1979-cu ildə Qəbələ rayonunun Aydınqışlaq kəndində doğulub. Elə həmin kənddə böyüyüb, tərbiyə alıb, məktəbə gedib. Aydınqışlaq kənd tam orta məktəbində orta təhsilini tamamlandıqdan sonra sıra ali məktəb seçiminə gəlib. Ali təhsil müəssisələrinə qəbul imtahanlarında iştirak edib və ixtisas seçimi mərhələsində Azərbaycan Texniki Universitetində qəbula yenidən salınan Ekologiya ixtisasına üstünlük verib. Həmin universitetdə ətraf mühitin mühafizəsi üzrə ixtisaslaşmış, təbii ehtiyatlardan səmərəli istifadə qaydalarını öyrənib. Nəticədə bu sahə üzrə hazırlanan ilk kadrlardan biridir. Həmin illərdə bakalavr səviyyəsində hərbi bacarıqlar da qazanıldığından, universitetdən leytenant rütbəsində məzun olub.

Hərb sənətinə uşaqlıqdan böyük həvəsi olub, əksər oğlan uşaqları kimi. Ancaq bu həvəs məktəbli Hikmət üçün məqsədə dönüb: "Hərbçiliyə böyük marağım vardı. Marağım xüsusilə əmim oğlu Hidayət Əhmədovun 1994-cü ildə şəhid olmasından sonra gücləndi. Onun qisasını almaq istəyirdim. Bunun üçün hərbi biliklər qazanmaq istəyirdim. Həqiqi hərbi xidməti Naxçıvanda keçdim. Xidmət zamanı uğurlarım çox oldu. Hərbi komandanlığın təqdirini qazandım, təltif olundum. 2003-cü ildə hərbi xidməti uğurla başa vurandan sonra bir çox yerlərdə işlədim. Ancaq düşmənlə qarşı-nəfətim soyumadı. Ürəyimdəki nifrət alovu sönmürdü. Ona görə də Müdafiə Nazirliyinə müraciət edərək könüllü xidmət etmək istədiyimi bildirdim. Müsbət cavab alandan sonra Qazaxda xidmətə başladım".

2010-cu ilin könüllüsü Hikmət Əhmədovun budo fəki xidməti 1 il 6 ay çəkib. Sonra Ordudan tərxis olundu: "Yaşlı atanamı nəzərə alıb evə qayıtdım. Ailəmin mənə ehtiyacı vardı".

Artilleriyaçı Hikmət Əhmədov müəllimliyə başladı

Yenidən mülki həyata qayıdıb və müxtəlif sahələrdə çalışıb. Məktəbə hərbi müəllim dəvət ediləndə sevinib: "Hərbi müəllimlik maraqlı işdi. Dəvət alanda sevinirdim. Çünki həm sevdiyim işlə məşğul olacaq, həm də hərbi hazırlığın önəmli təşkilatçı kimi iştirak edə bələd olacağım. Yaxşı maraqlar qazanması çox önəmli idi. Müharibə oldu-olmadı, oğlanlara sülh şəraitində də bu bacarıqlar aşılanmalıdır. Həm hərbi xidmət zamanı, həm də, ümumiyyətlə, həyatda fiziki və hərbi hazırlıq insanın əlavə üstünlüyüdür".

Beləliklə, həvəsi hara, mənzili ora olub Hikmət müəllimin. Həm öz istəyi reallaşdı, həm də ata-anasının. Müəllimlərin iş qəbulu müsabiqəsinə qatılaraq

imtahan verib: "Hərbi biliyim kifayət qədərdir. Ona görə imtahanda çətinlik çəkəcəyimi düşünməmişdim. Düzü, hərbi sahədə ixtisaslaşdığım, yəni artilleriyaçı olduğum üçün bəzi suallar bir az düşündürdü. Buna baxmayaraq, imtahandan uğurla keçdim".

Müəllimlər ailəsində yeni müəllim

Hikmət Əhmədov müəllimliyə başlayanda ailədə artıq 4 müəllim vardı: "Üç bacım var, üçü də müəllim. Həyat yoldaşım da məktəbimizin ən yaxşı müəllimlərindən biri kimi tanınıb. O, yaxşı riyaziyyatçıydı. Bir sözlə, müəllimlərin arasında keçmişdi həyatım. Ona görə imtahandan uğurla keçməyim təəccüb doğurmadı".

Müəllim ailəsində yetişməkdə olan nəsil də müəllimlik həvəsi ilə böyüyür. Hikmət müəllimin qızı da müəllim olacaq. Söz övladından düşmüşkən, qeyd edim ki, həm də yaxşı ata olan qəhrəmanımız bir qız, bir oğul atasıdır: "Qızım 8-ci sinfi bitirdi. O da müəllim olacaq. Çox yaxşı oxuyur. Oğlum fərqlənmə attestatı ilə bitirib 9-cu sinfi. Bu il imtahanlarını da uğurla verib. Sınaq imtahanlarında hər dəfə 700 bal toplayaraq birinci yeri tutur. Qəbul imtahanlarında da ondan yüksək nəticə gözləyirəm".

Vətən müharibəsinin könüllüsü

Üç bacımın tək qardaşı, bir ailənin başçısı Hikmət Əhmədov Vətən müharibəsi başlayanda əlinə ilk silah alanlardan olub: "2020-ci ilin yayında baş verən Tovuz hadisələrindən sonra müraciət edərək sərhədlərimizin müdafiəsinin təşkilində əlimdən gələni etməyə hazır olduğumu bildirdim. Müharibə başlayanda ilk çağırılardan biri məhz mən idim. Vətən müharibəsinin könüllülərindən olduğum üçün qürur duyuram".

Hikmət müəllim müharibəyə qədər kifayət qədər idarəetmə təcrübəsi qazanıb: "Naxçıvanda hərbi xidmət zamanı böyük baş zabit idim. İlk könüllü xidmətim zamanı, yəni Qazaxda idarəetmə təqim komandiri oldum. Vətən müharibəsində böyük komandirinin müavini vəzifəsini yerinə yetirdim".

Ona həvalə edilən hər vəzifənin öhdəsindən uğurla gələn H.Əhmədov bu savaştan heç vaxt unutmayaacağı xatirələrə qayıdıb: "Müharibənin hər anı yadımdadır. Ən ağır şəraitdə, ən qanlı döyüşlərdə iştirak etdim. Bu, bizim ilk müharibə təcrübəmiz idi. Azərbaycan Ordusu indiyədək müharibədə olmayıb. Döyüş qaydalarını, müharibə qanunlarını bildirdik. Silahlardan istifadə bacarığımız formalaşmışdı. Amma bildiklərimizi döyüş şəraitində ilk dəfə tətbiq etdik. Cəbhə bölgəsində xidmət etmişdim, atəşkəsin pozulması faktla-

ri ilə qarşılaşmışdım. Hətta Qazaxda 2011-ci ildə ixtiyarımda olan əsgərlərlə birlikdə sərhədi pozan 2 erməni diversiyası qrupunun hücumunun qarşısını almışdım. Ancaq bu əməliyyat da daxil olmaqla, heç bir cavab əməliyyatımız müharibə ilə müqayisə edilə bilməz".

"Tapşırığın icrasından sonra da meşələrə çəkildik"

İlk gündən Talış-Suqovuşan istiqamətində gedən döyüşlərin fəal iştirakçısına çevrilən Hikmət müəllim müharibənin son gününə qədər nəfəs dərmədən döyüşüb. Müxtəlif şəraitdə ən ağır situasiyalarla qarşılaşdıqları da olub, bir neçə saatlıq fasilə verib əmr gözlədikləri də. Deyir, hətta əmr gözləyərkən belə arxayınlaşmayıb, rahatlaşmayıblar: "Hər an əmr gələ bilər, hər an situasiya dəyişə bilərdi. Rahat olduğumuz gün olmayıb. Daim meşədəydik. Veriləcək əmr meşədə gözləyir, tapşırığın icrasından sonra da meşələrə çəkildik".

Hücum edir, tapşırığı vaxtından əvvəl yerinə yetirir, əldə etdikləri mövqeləri qəhrəmancasına qoruyurdular: "Aldığımız yüksəkliklərdə bir müddət qalıb, mövqeyimizi möhkəmləndirirdik. Çox vaxt yüksəkliklərdə qalmaq böyük hücumla məruz qalırdıq. Tərk etməyə məcbur olduqları mövqelərin koordinatlarını bildikləri üçün düşmənlərin nöqtələrə daha dəqiq atəş açır, bizi ağır itkiyə uğratmağa çalışırdılar. Bəzən hücum edib itirdikləri yüksəklikləri geri almağa cəhd edirdilər. Ancaq heç vaxt aldığımız mövqədən bir addım da geri çəkildiyimiz olmayıb. Döyüşçülərimiz əldə etdiyimiz hər qarışı ələ qürurla müdafiə edirdi ki, düşmənin məğlubiyyətini qəbul etməsi uzun çəkirdi.

Müharibə dövründə nə geri çəkildik, nə döyüşməkdən çəkindik. O günlərdən yaddaşında qalan ən təsirli xatirə də məhz budur. Bir nəfərin belə döyüşmək istəmədiyini, qorxduğunu görmədim, eşitmədim. Döyüş vaxtı çatanda hər kəs "Mən" deyirdi. Bu anları heç unuda bilmirəm. Müharibəyə dair hər şey anbaan yadımdadı. Adını evdə, məktəbdə eşitdiyimiz, ancaq heç görmədiyimiz o torpaqlara ayaq basanların ilk biz olduğumuzu bilmək dünyanın ən böyük, heç nə ilə müqayisəolunmaz xoşbəxtliyi idi. Ancaq müharibə müharibədi. Sonunda böyük qələbə də olsa, gözlərimizin qarşısında şəhid olan dostlarımız, qardaşlarımız var. Onların itkisinin yerini doldura bilmərik. Onların qəhrəmanlıqları, torpaqlarımız uğrunda necə mərdənə döyüşdükləri, şəriflə şəhid olduqları bir reallıqdır və heç vaxt unudulmayacaq. Qanların yerdə qalması isə yalnız və yalnız təsəllimizdir".

Suqovuşan uğrunda!

Hər an döyüş tapşırığı gözləyən, Hikmət müəllimin də tərkibində vuruşduğu bölmənin ən qanlı döyüşlərindən biri idi o gün. Suqovuşan uğrunda döyüşlər davam edirdi. Minamıyot atəşinin ardı-arası kəsilmir, hər partlayış qan axırdı. Minamıyotun vannası bir tərəfdən, partlayışların yaratdığı güclü təzyiqlə digər tərəfdən Azərbaycan ordusunun qəhrəman döyüşçülərinin hərəkatını çətinləşdirirdi: "Döyüş əmrinə alana qədər meşədə qalmışdıq, oradan da döyüşə girmişdik. Ayaqlarım şişmişdi. Artıq hərəkət edə bilmirdim. Oktyabrın 5-də və 6-da bu vəziyyətdə döyüşləri davam etdirməli oldum. Arxaya, sadəcə oktyabrın 8-də qayıda bildim".

ağır döyüşlər, ağır itkilər görmüşdük ki. Buna baxmayaraq, qələbə çox şirindi".

"Laçına qələbə əhvali-ruhiyyəsi ilə daxil olduq"

Beləliklə, Hikmət Əhmədovun döyüş yolu qələbə ilə başa çatıb. Ancaq onun qürur dolu günləri hələ qabaqda idi: "Laçından düşmənlə qüvvələri çıxan kimi biz girdik. O torpaqlara qələbə əhvali-ruhiyyəsi ilə daxil olduq. Yanvarın 2-dək orda xidmət elədim".

Tərxis olunub qayıdanda rütbəsi də, cəmiyyətdəki mövqeyi də dəyişmişdi. O, artıq bir qəhrəman idi. Baş leytenant Hikmət Əhmədov yanvarın 2-də tərxis olunaraq evinə, ailəsinin yanına kapitan olaraq döndü. Onun həm rütbəsi qaldırılıb, həm də 2 medalla təltif edilib. Hikmət müəllim "Suqovuşanın azad olunmasına görə" və "Laçının azad olunmasına görə" medallarına layiq görülüb.

Təqdirəlayiq kənd müəllimi

Ümumiyyətlə, qeyd edək ki, Aydınqışlaq kənd məktəbinin müəllimi daim təqdir olunub. İstər hərbi vəzifəsinin icrası zamanı, istərsə də müəllim kimi. Məsələn, həqiqi hərbi xidmətdə intizamlı əsgər kimi təltif alıbsa, könüllü olaraq xidmət etdiyi vaxt döyüş hazırlığında, qoşun xidmətinin təşkilində əldə etdiyi nailiyyətlərə görə, müəllim kimi pedaqoji fəaliyyətində fərqləndiyinə görə təltif edilib. İşgaldan azad olunan torpaqlarda həyatın, yaşamağın, inkişafın əsas əlamətlərindən sayılan ilk ağac ekənlərdən olması isə yəqin ki, taleyin ona müqəddərinədir.

Ruhiyyə DAŞLAHLI